

ΟΔΗΓΙΑ 94/67/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 1994

για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι στόχοι και οι αρχές της πολιτικής της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος, όπως ορίζονται στο άρθρο 130 Ρ της συνθήκης, αποβλέπουν ιδίως στην πρόληψη της ρύπανσης, στην επανόρθωση της ρύπανσης κατά προτεραιότητα στην πηγή και στην εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίων πληρώνει»·

ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 σχετικά με την πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων ⁽⁴⁾ καλεί την Επιτροπή να συμπληρώσει επειγόντως τις προτάσεις της για τους αποτεφρωτήρες βιομηχανικών αποβλήτων·

ότι η αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων προκαλεί εκπομπές που μπορεί να δημιουργήσουν ρύπανση και, κατ' αυτό τον τρόπο, εάν δεν ελέγχονται κατάλληλα, να βλάψουν την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον· ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η ρύπανση αυτή μπορεί να έχει διαμεθοριακό χαρακτήρα·

ότι, επομένως, απαιτείται δράση για την προστασία του περιβάλλοντος από τις επικίνδυνες εκπομπές που προέρχονται από την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων·

ότι οι διαφορές που υφίστανται σήμερα στις εθνικές διατάξεις για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων και, σε ορισμένες περιπτώσεις, η παντελής έλλειψη τέτοιων διατάξεων, δικαιολογούν την ανάληψη δράσης σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 130 Τ της συνθήκης, η θέσπιση της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος συμβατά προς τη συνθήκη·

ότι το άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί των στερεών αποβλήτων ⁽⁵⁾ απαιτεί από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η αξιοποίηση ή η διάθεση των αποβλήτων θα πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον· ότι, γι' αυτό το σκοπό, το άρθρο 9 της ίδιας οδηγίας ορίζει ότι οποιαδήποτε εγκατάσταση ή επιχείρησή επεξεργασίας αποβλήτων πρέπει να έχει λάβει από τις αρμόδιες αρχές άδεια, η οποία να υποδεικνύει, μεταξύ άλλων, τις προφυλάξεις που πρέπει να ληφθούν·

ότι τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1994 σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις ⁽⁶⁾ προβλέπει ότι απαιτείται προηγούμενη άδεια για τη λειτουργία βιομηχανικών εγκαταστάσεων που ανήκουν σε καθορισμένες κατηγορίες, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι σταθμοί αποτέφρωσης αποβλήτων·

ότι ο σκοπός των σταθμών αποτέφρωσης που εγκαθίσταται και λειτουργούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία είναι να μειωθούν οι κίνδυνοι μόλυνσης από επικίνδυνα απόβλητα μέσω μιας διαδικασίας οξείδωσης, να μειωθεί η ποσότητα και ο όγκος των αποβλήτων και να παράγονται κατάλοιπα των οποίων η επαναχρησιμοποίηση ή η διάθεση να μπορεί να γίνεται ασφαλώς·

ότι ένα υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας απαιτεί την επιβολή και τήρηση ενδεδειγμένων λειτουργικών συνθηκών και οριακών τιμών εκπομπών από τους σταθμούς αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων της Κοινότητας· ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις στην περίπτωση εκπομπών διοξινών και φουρανίων τα οποία και είναι βασικό να μειωθούν με χρησιμοποίηση της πιο εξελιγμένης τεχνολογίας·

ότι απαιτούνται τεχνικές μέτρησης υψηλού επιπέδου για την παρακολούθηση των εκπομπών και την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τις οριακές τιμές εκπομπής και τις κατευθυντήριες τιμές των ρύπων·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 130 της 21. 5. 1992, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 332 της 16. 12. 1992, σ. 49.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 115 της 26. 4. 1993, σ. 90). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 232 της 20. 8. 1994, σ. 35) και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 341 της 5. 12. 1994).⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 188 της 16. 7. 1984, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

ότι απαιτείται ολοκληρωμένη προστασία του περιβάλλοντος από τις εκπομπές που οφείλονται στην αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων· ότι, συνεπώς, προκειμένου να περιοριστεί η μεταφορά της ρύπανσης από το ένα περιβαλλοντικό μέσο στο άλλο, τα υδατικά απόβλητα που προέρχονται από τον καθαρισμό των καυσαερίων μπορούν να απορρίπτονται μόνον αφού υποστούν χωριστή επεξεργασία· ότι πρέπει να θεσπιστούν, εντός δύο ετών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας οδηγίας, ειδικές οριακές τιμές εκπομπής για τους ρύπους σ' αυτά τα υδατικά απόβλητα·

ότι θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις για περιπτώσεις υπέρβασης των οριακών τιμών εκπομπής, καθώς και για τεχνικώς αναπόφευκτες διακοπές, διαταραχές ή βλάβες των συστημάτων καθαρισμού·

ότι η συναποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων σε σταθμούς οι οποίοι δεν προορίζονται πρωταρχικά γι' αυτό το σκοπό δεν θα πρέπει να μπορεί να δημιουργεί υψηλότερες εκπομπές ρύπων στο τμήμα εκείνο της ποσότητας καυσαερίων που παράγεται από αυτού του είδους την αποτέφρωση και, προς τούτο, πρέπει να υπόκειται σε ανάλογους περιορισμούς·

ότι, για την καλύτερη προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος, απαιτείται ταχεία προσαρμογή των υφισταμένων σταθμών αποτέφρωσης προς τις οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία ούτως ώστε να αποφευχθεί η αυξημένη μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων προς τους εν λόγω σταθμούς·

ότι θα πρέπει να συσταθεί επιτροπή η οποία να επικουρεί την Επιτροπή όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την προσαρμογή της στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο·

ότι οι εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας αποτελούν σημαντικό στοιχείο για την ενημέρωση της Επιτροπής και των κρατών μελών σχετικά με την πρόοδο που επιτυγχάνεται όσον αφορά τις τεχνικές ελέγχου των εκπομπών·

ότι οι προτάσεις για την αναθεώρηση των οριακών τιμών εκπομπής και των σχετικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας πρέπει να υποβληθούν στο Συμβούλιο πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2000 υπό το πρίσμα των αναμενόμενων εξελίξεων της κατάστασης της τεχνολογίας, της πείρας από τη λειτουργία των σταθμών αποτέφρωσης και των περιβαλλοντικών απαιτήσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να προβλεφθούν μέτρα και μέθοδοι για την πρόληψη ή, εάν αυτό δεν είναι εφικτό, την κατά το δυνατό μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων στο περιβάλλον, και ιδίως της ρύπανσης της ατμόσφαιρας, του

εδάφους, των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και των κινδύνων που απορρέουν για την υγεία του ανθρώπου και, για το σκοπό αυτό, να καθοριστούν και να διατηρούνται κατάλληλες συνθήκες λειτουργίας και οριακές τιμές εκπομπής για τους σταθμούς αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων στην Κοινότητα.

2. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη άλλων σχετικών κοινοτικών νομοθετικών διατάξεων, όσον αφορά ιδίως τα απόβλητα και την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων σε σταθμούς αποτέφρωσης.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «Επικίνδυνα απόβλητα»: οποιαδήποτε στερεά ή υγρά απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για τα επικίνδυνα απόβλητα ⁽¹⁾.

Ωστόσο, εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα ακόλουθα επικίνδυνα απόβλητα:

— τα καύσιμα υγρά απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1975 περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων ⁽²⁾ εφόσον πληρούν τα ακόλουθα τρία κριτήρια:

i) η περιεκτικότητα κατά μάζα σε πολυχλωρωμένους αρωματικούς υδρογονάνθρακες, π.χ. πολυχλωρωμένα διφαινόλια (PCB) ή πενταχλωροφαινόλες (PCP), δεν υπερβαίνει τις συγκεντρώσεις που προβλέπονται στη σχετική κοινοτική νομοθεσία,

ii) τα απόβλητα αυτά δεν περιέχουν άλλα συστατικά απαριθμούμενα στο παράρτημα II της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ σε ποσότητες ή συγκεντρώσεις που δεν συμφωνούν με την επίτευξη των στόχων που εκτίθενται στο άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και

iii) η καθαρή θερμογόνος αξία ανέρχεται σε τουλάχιστον 30 MJ ανά kg,

— οποιαδήποτε καύσιμα υγρά απόβλητα που δεν μπορούν να προκαλέσουν, στα καυσαέρια που παράγονται απευθείας από την καύση τους, άλλες εκπομπές εκτός από εκείνες που παράγονται από ντίζελ, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 75/716/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾ ή συγκέντρωση εκπομπών υψηλότερη από εκείνες που προκύπτουν από την καύση ντίζελ όπως αυτό ορίζεται,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

⁽³⁾ Οδηγία 75/716/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 1975 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στην περιεκτικότητα σε θείο ορισμένων υγρών καυσίμων. (ΕΕ αριθ. L 307 της 27. 11. 1975, σ. 22). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

- επικίνδυνα απόβλητα που προκύπτουν από την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου και αερίου από εγκαταστάσεις ανοικτής θάλασσας και αποτεφρώνονται επιτόπου,
 - αστικά απόβλητα που καλύπτονται από τις οδηγίες 89/369/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και 89/429/ΕΟΚ ⁽²⁾,
 - ιλύς των υπονόμων από την επεξεργασία των υδατικών αστικών αποβλήτων τα οποία δεν περιέχουν συστατικά απαριθμούμενα στο παράρτημα II της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ σε ποσότητες ή σε συγκεντρώσεις, όπως ορίζεται από τα κράτη μέλη, έως ότου ο κατάλογος των επικίνδυνων αποβλήτων που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας αυτής καταρτιστεί, που δεν συμφωνούν με την επιτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ. Η εξαίρεση αυτή ισχύει υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ ⁽³⁾.
2. «Σταθμός αποτέφρωσης»: οποιοσδήποτε τεχνικός εξοπλισμός που χρησιμοποιείται για την καύση των επικίνδυνων αποβλήτων με οξειδωση, συμπεριλαμβανομένης της προεπεξεργασίας, καθώς και της πυρόλυσης ή άλλων μεθόδων θερμικής επεξεργασίας, π.χ. τεχνικές πλάσματος, εφόσον, στη συνέχεια, τα προϊόντα τους αποτεφρώνονται, με ή χωρίς ανάκτηση της θερμότητας που παράγεται από την καύση. Περιλαμβάνονται επίσης και σταθμοί που καίνε επικίνδυνα απόβλητα, ως συνήθη ή πρόσθετα καύσιμα, για οποιαδήποτε βιομηχανική διαδικασία.

Ο ορισμός αυτός καλύπτει το χώρο και ολόκληρη την εγκατάσταση, συμπεριλαμβανομένης της παραλαβής, της αποθήκευσης και των εγκαταστάσεων προεπεξεργασίας, του αποτεφρωτήρα, των συστημάτων τροφοδοσίας αποβλήτων, καυσίμου και αέρα, των εγκαταστάσεων επεξεργασίας καυσαερίων και λυμάτων και των μηχανισμών και συστημάτων για τον έλεγχο της λειτουργίας αποτέφρωσης και τη συνεχή καταγραφή και παρακολούθηση των συνθηκών αποτέφρωσης.

Δεν καλύπτονται από τον ορισμό αυτό οι ακόλουθοι σταθμοί:

- αποτεφρωτήρες πτωμάτων ή υπολειμμάτων ζώων,
- αποτεφρωτήρες μολυσματικών νοσοκομειακών αποβλήτων εφόσον τα απόβλητα αυτά δεν καθίστανται επικίνδυνα λόγω της παρουσίας άλλων συστατικών, όπως ορίζεται στο παράρτημα II της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ

ή

- ⁽¹⁾ Οδηγία 89/369/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1989 σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων (ΕΕ αριθ. L 163 της 14. 6. 1989, σ. 32).
- ⁽²⁾ Οδηγία 89/429/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων (ΕΕ αριθ. L 203 της 15. 7. 1989, σ. 50).
- ⁽³⁾ Οδηγία 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία (ΕΕ αριθ. L 181 της 4. 7. 1986, σ. 6). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

- αποτεφρωτήρες αστικών αποβλήτων οι οποίοι επίσης καίνε μολυσματικά νοσοκομειακά απόβλητα, τα οποία δεν αναμειγνύονται με άλλα απόβλητα τα οποία μπορεί να καταστούν επικίνδυνα λόγω μιας από τις άλλες ιδιότητες, που απαριθμούνται στο παράρτημα III της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ.

3. «Νέος σταθμός αποτέφρωσης»: ο σταθμός για τον οποίο η άδεια λειτουργίας χορηγείται πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.
4. «Υφιστάμενος σταθμός αποτέφρωσης»: ο σταθμός για τον οποίο η αρχική άδεια λειτουργίας χορηγήθηκε πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.
5. «Οριακή τιμή εκπομπών»: η κατά μάζα συγκέντρωση ρυπαντικών ουσιών της οποίας δεν πρέπει να σημειωθεί υπέρβαση από εκπομπές σταθμών κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου.
6. «Φορέας λειτουργίας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκμεταλλεύεται το σταθμό αποτέφρωσης ή το οποίο ασκεί ή στο οποίο έχει μεταβιβαστεί καθοριστική οικονομική εξουσία επ' αυτού.

Άρθρο 3

1. Η άδεια που αναφέρεται στα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, στο άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας, όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 3 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ, και στο άρθρο 3 της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ, χορηγείται μόνον όταν στην αίτηση εμφανίζεται ότι ο σταθμός αποτέφρωσης έχει σχεδιαστεί, εξοπλισθεί και πρόκειται να λειτουργήσει κατά τέτοιο τρόπο ώστε να λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της ρύπανσης του περιβάλλοντος και να πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 5 έως 12 της παρούσας οδηγίας.

2. Η άδεια που χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να αναφέρει ρητώς τους τύπους και τις ποσότητες των επικίνδυνων αποβλήτων που μπορεί να επεξεργαστεί ο σταθμός αποτέφρωσης, καθώς και τη συνολική δυναμικότητα του αποτεφρωτήρα.

3. Στην περίπτωση σταθμού του οποίου πρωταρχικός προορισμός δεν είναι η αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων και εφόσον αυτός τροφοδοτείται με επικίνδυνα απόβλητα (συναποτέφρωση) που παράγουν έως και 40 % της συνολικής εκλυόμενης θερμότητας στο σταθμό ανά πάσα στιγμή λειτουργίας, ισχύουν τουλάχιστον τα ακόλουθα άρθρα:

- άρθρα 1 έως 5,
- άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 5,
- άρθρο 7, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για τις μετρήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 10 και 11,
- άρθρο 9,
- άρθρα 12, 13 και 14.

4. Η άδεια για τη συναποτέφρωση όπως περιγράφεται στην παράγραφο 3 εκδίδεται μόνον αν αποδεικνύεται στην αίτηση:

- ότι οι καυστήρες επικίνδυνων αποβλήτων είναι τοποθετημένοι και τροφοδοτούνται με απόβλητα κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η πληρέστερη δυνατή αποτέφρωση και
- με υπολογισμούς, όπως καθορίζεται στο παράρτημα II, ότι πληρούνται οι διατάξεις του άρθρου 7.

Η άδεια για τη συναποτέφρωση απαριθμεί ρητώς τους τύπους και τις ποσότητες των επικίνδυνων αποβλήτων που μπορούν να συναποτεφρωθούν στο σταθμό. Πρέπει, επίσης, να καθορίζει τις ελάχιστες και τις μέγιστες ροές των επικίνδυνων αποβλήτων, την κατώτερη και την ανώτερη θερμογόνο αξία τους και τη μέγιστη περιεκτικότητά τους σε ρύπους, π.χ. PCB, PCP, χλώριο, φθώριο, θείο, βαρέα μέταλλα.

Εντός έξι μηνών από την έναρξη λειτουργίας, τα αποτελέσματα των μετρήσεων που διενεργούνται υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες, πρέπει να δείχνουν ότι πληρούνται οι διατάξεις του άρθρου 7. Για το ανωτέρω διάστημα, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χορηγούν απαλλαγές από την τήρηση του απαιτούμενου ποσοστού που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 4

Οι αιτήσεις για άδεια και οι σχετικές αποφάσεις των αρμόδιων αρχών, καθώς και τα αποτελέσματα των ελέγχων που προβλέπονται στο άρθρο 11 της παρούσας οδηγίας, τίθενται στη διάθεση του κοινού σύμφωνα με την οδηγία 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 7ης Ιουνίου 1990 σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος⁽¹⁾.

Άρθρο 5

1. Ο φορέας λειτουργίας λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα σχετικά με την παράδοση και παραλαβή των αποβλήτων προκειμένου να προλαμβάνονται ή, εφόσον αυτό δεν είναι εφικτό, να μειώνονται, στο ελάχιστο δυνατό, οι αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, ιδίως η ρύπανση της ατμόσφαιρας, του εδάφους, των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και οι κίνδυνοι που απορρέουν για την υγεία του ανθρώπου. Τα μέτρα αυτά πρέπει να καλύπτουν τουλάχιστον τις απαιτήσεις των παραγράφων 2 και 3.

2. Πριν από την αποδοχή των αποβλήτων στο σταθμό αποτέφρωσης, διατίθεται στον φορέα λειτουργίας περιγραφή των αποβλήτων η οποία αναφέρει:

- τη φυσική και, στο μέτρο του εφικτού, τη χημική σύνθεση των αποβλήτων και όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να εκτιμηθεί η καταλληλότητά τους για την προβλεπόμενη μέθοδο αποτέφρωσης,

- τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά των αποβλήτων, τις ουσίες με τις οποίες δεν μπορούν να αναμιχθούν και τις προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται κατά το χειρισμό των αποβλήτων.

3. Πριν από την αποδοχή των αποβλήτων στο σταθμό αποτέφρωσης, πρέπει να τηρούνται από τον φορέα λειτουργίας του τουλάχιστον οι ακόλουθες διαδικασίες παραλαβής:

- καθορισμός της μάζας των αποβλήτων,
- έλεγχος των εγγράφων που απαιτούνται από την οδηγία 91/689/ΕΟΚ και, ενδεχομένως, εκείνων που απαιτούνται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1993 σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο μεταφορών αποβλήτων, στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους⁽²⁾ και τους κανονισμούς για τη μεταφορά επικίνδυνων ουσιών,
- λήψη αντιπροσωπευτικών δειγμάτων, εκτός εάν δεν ενδείκνυται, όσο το δυνατόν πριν από την εκφόρτωση, προκειμένου να εξακριβωθεί με τη διεξαγωγή ελέγχων ότι είναι σύμφωνα με την περιγραφή που προβλέπεται στην παράγραφο 2 και να διευκολυνθούν οι αρμόδιες αρχές στον προσδιορισμό του είδους των αποβλήτων που υποβάλλονται σε επεξεργασία. Τα δείγματα αυτά πρέπει να διατηρούνται τουλάχιστον ένα μήνα μετά την αποτέφρωση.

4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις από τις παραγράφους 2 και 3 για βιομηχανικές εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις που αποτεφρώνουν μόνο τα δικά τους απόβλητα στον τόπο παραγωγής τους, με την προϋπόθεση ότι τηρείται το ίδιο επίπεδο προστασίας.

Άρθρο 6

1. Οι σταθμοί αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων λειτουργούν ώστε να επιτυγχάνεται η πληρέστερη δυνατή αποτέφρωση. Αυτό πιθανώς απαιτεί τη χρήση κατάλληλων τεχνικών προεπεξεργασίας των αποβλήτων.

2. Όλοι οι σταθμοί αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε τα αέρια που παράγονται από την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων να φέρονται, μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσεως, κατά ελεγχόμενο και ομοιογενή τρόπο, ακόμη και υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες, σε θερμοκρασία τουλάχιστον 850 °C, επιτυγχάνομενη στο ή κοντά στο εσωτερικό τοίχωμα του θαλάμου καύσης, επί τουλάχιστον δύο δευτερόλεπτα με παρουσία τουλάχιστον 6 % οξυγόνου· εάν αποτεφρώνονται επικίνδυνα απόβλητα που περιέχουν πάνω από 1 % αλογονούχων οργανικών ουσιών, εκφραζομένων σε χλώριο, η θερμοκρασία πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στους 1 100 °C.

Όταν η κάμινος τροφοδοτείται μόνο με υγρά επικίνδυνα απόβλητα ή με μείγμα αερίων ουσιών και κονιορτοποιημέ-

(1) ΕΕ αριθ. L 158 της 23. 6. 1990, σ. 56.

(2) ΕΕ αριθ. L 30 της 6. 2. 1993, σ. 1.

νων στερεών από θερμική προεπεξεργασία επικίνδυνων αποβλήτων υπό συνθήκες έλλειψης οξυγόνου, και όταν το αέριο τμήμα παρέχει περισσότερο από 50 % της συνολικώς εκλυόμενης θερμότητας, η περιεκτικότητα σε οξυγόνο μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσεως πρέπει να ισούται τουλάχιστον με 3 %.

3. Όλοι οι σταθμοί αποτέφρωσης πρέπει να εξοπλίζονται με καυστήρες που τίθενται αυτομάτως σε λειτουργία όταν η θερμοκρασία των αερίων καύσης, μετά την τελευταία παροχέτευση αέρα καύσεως, πέφτει κάτω από την ελάχιστη ενδεδειγμένη θερμοκρασία που αναφέρεται στην παράγραφο 2. Οι καυστήρες αυτοί χρησιμοποιούνται επίσης κατά την έναρξη ή τη διακοπή λειτουργίας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η προαναφερόμενη ελάχιστη θερμοκρασία διατηρείται ενόσω υπάρχουν ακόμη άκαυστα απόβλητα στο θάλαμο καύσεως.

Κατά την έναρξη και τη διακοπή λειτουργίας ή όταν η θερμοκρασία των αερίων καύσεως πέφτει κάτω από την ελάχιστη ενδεδειγμένη θερμοκρασία που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οι καυστήρες δεν πρέπει να τροφοδοτούνται με καύσιμα που μπορούν να προκαλέσουν εκπομπές υψηλότερες από εκείνες που προκύπτουν από την καύση ντήζελ, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 75/716/ΕΟΚ, υγραερίου ή φυσικού αερίου.

Είναι υποχρεωτικό να υπάρχει και να λειτουργεί ένα σύστημα που να εμποδίζει την τροφοδότηση επικίνδυνων αποβλήτων:

- κατά την έναρξη λειτουργίας, έως ότου επιτευχθεί η ελάχιστη απαιτούμενη θερμοκρασία αποτέφρωσης,
- όταν δεν διατηρείται η ελάχιστη απαιτούμενη θερμοκρασία αποτέφρωσης,
- όταν οι συνεχείς μετρήσεις που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α), δείχνουν ότι έχει σημειωθεί υπέρβαση κάποιας οριακής τιμής εκπομπής λόγω διαταραχών ή βλάβης των συστημάτων καθαρισμού.

4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν, για ορισμένα επικίνδυνα απόβλητα, απαιτήσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και καθορίζονται στην άδεια. Για να χορηγηθεί η άδεια αυτή πρέπει να τηρούνται τουλάχιστον οι διατάξεις του άρθρου 7, τα δε επίπεδα των διοξινών και φουρανίων που εκπέμπονται πρέπει να είναι χαμηλότερα από ή αντίστοιχα προς εκείνα που επιτυγχάνονται με την τήρηση των απαιτήσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 2.

Όλες οι συνθήκες λειτουργίας που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου και τα αποτελέσματα των διενεργούμενων εξακριβώσεων ανακοινώνονται στην Επιτροπή στα πλαίσια των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 17.

5. Κατά τη λειτουργία του σταθμού αποτέφρωσης, οι συγκεντρώσεις μονοξειδίου του άνθρακα (CO) στα αέρια καύσης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις ακόλουθες οριακές τιμές εκπομπής:

α) 50 mg/m³ αερίου καύσης ως μέση ημερήσια τιμή

β) 150 mg/m³ αερίου καύσης για το 95 % τουλάχιστον όλων των μετρήσεων που ορίζονται ως μέσες τιμές ανά δεκάλεπτο ή 100 mg/m³ αερίου καύσης όλων των μετρήσεων που ορίζονται ως μέσες τιμές ανά ημίωρο κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε 24ώρου.

6. Όλοι οι σταθμοί αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να προλαμβάνονται οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα που προκαλούν σημαντική ατμοσφαιρική ρύπανση στο επίπεδο του εδάφους· ιδιαίτερα, τα καυσαέρια πρέπει να αποβάλλονται κατά ελεγχόμενο τρόπο μέσω καπνοδόχου.

Το ύψος της καπνοδόχου υπολογίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προστατεύεται η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον.

Άρθρο 7

1. Οι σταθμοί αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να μη σημειώνεται στα καυσαέρια υπέρβαση τουλάχιστον των ακόλουθων οριακών τιμών εκπομπής:

α) Μέσες ημερήσιες τιμές:

1. Ολική σκόνη	10 mg/m ³
2. Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, υπολογιζόμενες ως ολικός οργανικός άνθρακας	10 mg/m ³
3. Υδροχλώριο (HCl)	10 mg/m ³
4. Υδροφθόριο (HF)	1 mg/m ³
5. Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	50 mg/m ³

β) Μέσες τιμές ημώρου

	A	B
1. Ολική σκόνη	30 mg/m ³	10 mg/m ³
2. Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, υπολογιζόμενες ως ολικός οργανικός άνθρακας	20 mg/m ³	10 mg/m ³
3. Υδροχλώριο (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
4. Υδροφθόριο (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
5. Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³

γ) Όλες οι μέσες τιμές για δειματοληπτική περίοδο τουλάχιστον ημώρου και το πολύ 8 ωρών

1. Κάδμιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κάδμιο (Cd)	} σύνολο 0,05 mg/m ³ (*) 0,1 mg/m ³ (**)
2. Θάλλιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως θάλλιο (Tl)	
3. Υδράργυρος και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως υδράργυρος (Hg)	} 0,05 mg/m ³ (*) 0,1 mg/m ³ (**)

4. Αντιμόνιο και ενώσεις του εκφραζόμενες ως αντιμόνιο (Sb)
5. Αρσενικό και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως αρσενικό (As)
6. Μόλυβδος και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως μόλυβδος (Pb)
7. Χρώμιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως χρώμιο (Cr)
8. Κοβάλτιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κοβάλτιο (Co)
9. Χαλκός και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως χαλκός (Cu)
10. Μαγγάνιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως μαγγάνιο (Mn)
11. Νικέλιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως νικέλιο (Ni)
12. Βανάδιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως βανάδιο (V)
13. Κασσίτερος και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κασσίτερος (Sn)

σύνολο
0,5 mg/m³ (*)
1 mg/m³ (**)

Αυτές οι μέσες τιμές καλύπτουν επίσης τις εκπομπές των σχετικών βαρέων μετάλλων, καθώς και των ενώσεών τους υπό μορφή αερίων και ατμών.

(*) Νέοι σταθμοί.

(**) Υφιστάμενοι σταθμοί.

2. Η εκπομπή διοξινών και φουρανίων πρέπει να μειώνεται με τις πιο προηγμένες τεχνικές. Όλες οι μέσες τιμές που μετρούνται κατά τη δειγματολογική περίοδο τουλάχιστον 6 ωρών και το πολύ 8 ωρών δεν πρέπει να υπερβαίνουν την οριακή τιμή του 0,1 ng/m³, το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 1997, εκτός εάν, 6 τουλάχιστον μήνες πριν από την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή, ενεργώντας με τη διαδικασία του άρθρου 16, δεν έχει επιτύχει εναρμονισμένες μεθόδους μέτρησης σε κοινοτικό επίπεδο. Αυτή η οριακή τιμή ορίζεται ως το σύνολο των συγκεντρώσεων των επιμέρους διοξινών και φουρανίων που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα 1.

Έως την ημερομηνία εφαρμογής αυτής της οριακής τιμής, τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν την προαναφερόμενη τιμή τουλάχιστον ως κατευθυντήρια τιμή.

3. Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που γίνονται για να εξακριβωθεί η συμμόρφωση προς τις οριακές και κατευθυντήριες τιμές που ορίζονται στο άρθρο 6 και στο παρόν άρθρο πρέπει να ανάγονται στις συνθήκες που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

4. Όταν επικίνδυνα απόβλητα συναποτεφρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3, το άρθρο 6 παράγραφος 5 και οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου ισχύουν μόνο για το τμήμα του όγκου των καυσαερίων που παράγεται από την αποτέφρωση των αποβλήτων αυτών, σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος II.

Κατάλληλες οριακές τιμές εκπομπής και κατευθυντήριες τιμές για τους σχετικούς ρύπους που περιέχονται στα καυσαέρια των σταθμών, που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3, καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II.

Άρθρο 8

1. Οποιαδήποτε απόρριψη λυμάτων από σταθμό αποτέφρωσης πρέπει να αποτελεί αντικείμενο άδειας που εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές.

2. Η απόρριψη, στο υδάτινο περιβάλλον, υδατικών αποβλήτων που προέρχονται από τον καθαρισμό των καυσαερίων πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο δυνατό.

Με την επιφύλαξη ειδικής πρόβλεψης στην άδεια, τα υδατικά απόβλητα μπορούν να απορρίπτονται, μετά χωριστή επεξεργασία, εφόσον:

— πληρούνται οι απαιτήσεις των σχετικών κοινοτικών, εθνικών και τοπικών διατάξεων υπό τη μορφή οριακών τιμών εκπομπής και

— η μάζα των βαρέων μετάλλων, των διοξινών και των φουρανίων που περιέχεται στα υδατικά αυτά απόβλητα σε σχέση με την ποσότητα των επεξεργασμένων επικίνδυνων αποβλήτων μειώνεται κατά τρόπον ώστε η μάζα που επιτρέπεται να απορρίπτεται στα ύδατα να είναι μικρότερη από εκείνη που επιτρέπεται να απορρίπτεται στον αέρα.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 και βάσει προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο καθορίζει, εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, ειδικές οριακές τιμές για τους ρύπους που περιέχονται στις εκχύσεις που προέρχονται από τον καθαρισμό των καυσαερίων που πρέπει να απορριφθούν.

4. Οι χώροι του σταθμού αποτέφρωσης, συμπεριλαμβανομένων των συναφών χώρων αποθήκευσης επικίνδυνων αποβλήτων, πρέπει να σχεδιάζονται και να λειτουργούν έτσι ώστε να αποκλείεται η διοχέτευση ρυπογόνων ουσιών στο έδαφος και τα υπόγεια ύδατα, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1979 περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες⁽¹⁾. Επιπλέον, πρέπει να προβλέπεται δυναμικότητα αποθήκευσης για την απορροφή ομβρίων από τους χώρους του σταθμού αποτέφρωσης ή για τα μολυσμένα ύδατα που παράγονται από διαρροές ή πυροσβεστικές επιχειρήσεις. Η αποθηκευτική αυτή δυναμικότητα πρέπει να είναι κατάλληλη για να διασφαλίζεται ότι τέτοια ύδατα μπορούν να υποβάλλονται σε δοκιμασίες και σε επεξεργασία, εφόσον χρειάζεται, προτού απορριφθούν.

(1) ΕΕ αριθ. L 20 της 26. 1. 1980, σ. 43. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

Άρθρο 9

1. Τα κατάλοιπα που προκύπτουν από τη λειτουργία του σταθμού αποτέφρωσης πρέπει να ανακτώνται ή να διατίθενται σύμφωνα με τις οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/689/ΕΟΚ. Αυτό μπορεί να απαιτεί προεπεξεργασία των καταλοίπων. Τα κατάλοιπα αυτά πρέπει να φυλάγονται χωριστά μέχρις ότου ληφθεί απόφαση για την ανάκτηση ή τη διάθεσή τους. Προκειμένου να διευκολυνθούν οι εργασίες αυτές, θα πρέπει να εφαρμόζεται η κατάλληλη τεχνολογία.

2. Η μεταφορά και η ενδιάμεση αποθήκευση ξηρών καταλοίπων υπό μορφή σκόνης, π.χ. σκόνης λεβήτων και ξηρών καταλοίπων από την επεξεργασία καυσαερίων, πρέπει να πραγματοποιείται σε κλειστά δοχεία.

3. Η θερμότητα που ανακτάται από τις διαδικασίες αποτέφρωσης θα πρέπει να χρησιμοποιείται κατά το δυνατόν.

4. Πριν από τον καθορισμό των τρόπων για τη διάθεση ή την ανάκτηση των καταλοίπων αποτέφρωσης, διεξάγονται κατάλληλες δοκιμές για να διαπιστωθούν τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά και οι ρυπαντικές ιδιότητες των διαφόρων καταλοίπων αποτέφρωσης. Η ανάλυση αφορά ιδίως το διαλυτό κλάσμα και τα βαρέα μέταλλα.

Άρθρο 10

1. Στην άδεια που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές ή στους όρους που τη συνοδεύουν ή στους σχετικούς γενικούς δεσμευτικούς κανόνες περί των απαιτήσεων μέτρησης, καθορίζονται απαιτήσεις μέτρησης προκειμένου να παρακολουθούνται, σύμφωνα με το άρθρο 11, οι παράμετροι, οι συνθήκες και οι κατά μάζα συγκεντρώσεις των συναφών με τη διαδικασία αποτέφρωσης ρύπων.

2. Η άδεια εκδίδεται μόνον εάν εμφανίζεται στην αίτηση ότι οι προτεινόμενες τεχνικές μέτρησης συμμορφούνται προς το παράρτημα ΙΙΙ. Οι τιμές του διαστήματος εμπιστοσύνης (95 %) στις οριακές τιμές εκπομπών του άρθρου 6 παράγραφος 5 στοιχείο α) και του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία 1, 2, 3 και 5 δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις τιμές που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ παράγραφος 4.

Η κατάλληλη εγκατάσταση και η λειτουργία του αυτοματοποιημένου εξοπλισμού παρακολούθησης πρέπει να υποβάλλονται σε έλεγχο και σε ετήσια δοκιμή επιτήρησης.

3. Οι διαδικασίες δειγματοληψίας και μέτρησης που χρησιμοποιούνται προκειμένου να τηρούνται οι υποχρεώσεις οι οποίες επιβάλλονται για περιοδικές μετρήσεις καθενός από τους ατμοσφαιρικούς ρύπους και η θέση των σημείων δειγματοληψίας ή μέτρησης προσδιορίζονται στην άδεια που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές ή στους όρους που τη συνοδεύουν ή στους γενικούς δεσμευτικούς κανόνες περί των απαιτήσεων μέτρησης.

Οι απαιτήσεις για περιοδικές μετρήσεις καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ.

Άρθρο 11

1. Στο σταθμό αποτέφρωσης διενεργούνται οι ακόλουθες μετρήσεις, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ:

- α) συνεχείς μετρήσεις των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) και β)
- β) συνεχείς μετρήσεις των ακόλουθων παραμέτρων της διαδικασίας της λειτουργίας:
 - θερμοκρασία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 4,
 - συγκέντρωση οξυγόνου, πίεση, θερμοκρασία και περιεκτικότητα των καυσαερίων, σε υδρατμούς
- γ) τουλάχιστον δύο ετήσιες μετρήσεις των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2· ωστόσο, κατά τους 12 πρώτους μήνες λειτουργίας διενεργείται μέτρηση ανά δίμηνο
- δ) ο χρόνος παραμονής, η ελάχιστη σχετική θερμοκρασία και η περιεκτικότητα των καυσαερίων σε οξυγόνο, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 4, ελέγχονται κατάλληλα τουλάχιστον μία φορά όταν ο σταθμός αποτέφρωσης τίθεται σε λειτουργία και υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες λειτουργίας.

Η συνεχής μέτρηση του HF μπορεί να παραλείπεται αν χρησιμοποιούνται μέθοδοι επεξεργασίας για το HCl που διασφαλίζουν ότι δεν γίνεται υπέρβαση της οριακής τιμής εκπομπής που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 3 και παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο 3. Στην περίπτωση αυτή, οι εκπομπές HF υπόκεινται σε περιοδικές μετρήσεις, όπως ορίζεται στο στοιχείο γ).

Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη όταν το λαμβανόμενο δείγμα καυσαερίου ξηραίνεται πριν γίνει ανάλυση των εκπομπών.

Οι μετρήσεις των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, μπορεί να μην είναι απαραίτητες, εφόσον η άδεια επιτρέπει την αποτέφρωση μόνον των επικινδύνων αποβλήτων που δεν συνεπάγονται μέσες τιμές των ρύπων αυτών υψηλότερες από το 10 % των οριακών τιμών εκπομπής που ορίζονται στο εν λόγω άρθρο.

Η Επιτροπή αποφασίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 16 και μόλις είναι διαθέσιμες στην Κοινότητα οι κατάλληλες τεχνικές μέτρησης, σχετικά με την ημερομηνία από την οποία διενεργούνται, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ, συνεχείς μετρήσεις των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2.

2. Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που γίνονται για να εξακριβωθεί η τήρηση των οριακών και κατευθυντήριων τιμών που ορίζονται στα άρθρα 6 και 7 ανάγονται στις ακόλουθες συνθήκες:

- θερμοκρασία 237 K, πίεση 101,3 kPa, 11 % οξυγόνο, ξηρό αέριο,
- θερμοκρασία 273 K, πίεση 101,3 kPa, 3 % οξυγόνο, ξηρό αέριο, στην περίπτωση της αποτέφρωσης χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων μόνον, όπως ορίζονται στην οδηγία 75/439/ΕΟΚ.

Όταν τα επικίνδυνα απόβλητα αποτεφρώνονται σε ατμόσφαιρα εμπλουτισμένοι οξυγόνου, τα αποτελέσματα των μετρήσεων μπορούν να ανάγονται σε περιεκτικότητα οξυγόνου που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή, ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης. Στην περίπτωση του άρθρου 3 παράγραφος 3, τα αποτελέσματα των μετρήσεων ανάγονται σε συνολική περιεκτικότητα σε οξυγόνο, όπως υπολογίζεται στο παράρτημα II.

Όταν οι εκπομπές των ρύπων μειώνονται με την επεξεργασία των καυσαερίων, η αναγωγή όσον αφορά τις περιεκτικότητες σε οξυγόνο που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, γίνεται μόνον εφόσον η μετρώμενη περιεκτικότητα σε οξυγόνο κατά την ίδια περίοδο όπως και για το σχετικό ρύπο, υπερβαίνει τη σχετική κανονική περιεκτικότητα σε οξυγόνο.

3. Οι οριακές τιμές εκπομπής τηρούνται εφόσον:

— όλες οι μέσες ημερήσιες τιμές δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής που εκτίθενται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο α) και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) και

είτε

όλες οι τιμές ανά ημίωρο κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής που εκτίθενται στη στήλη Α του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο β)

ή

το 97 % των μέσων τιμών ανά ημίωρο κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπής που εκτίθενται στη στήλη Β του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο β),

— όλες οι μέσες τιμές κατά τη δειγματοληπτική περίοδο που εκτίθενται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής που εκτίθενται σ' αυτό το εδάφιο,

— τηρούνται οι διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 5 στοιχείο β).

Δεν εξετάζεται κατά πόσον τηρούνται οι μέσες τιμές που καθορίζονται κατά τις περιόδους που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.

Οι μέσες τιμές ανά ημίωρο και ανά δεκάλεπτο καθορίζονται εντός του πραγματικού χρόνου λειτουργίας (συμπεριλαμβανομένων των περιόδων έναρξης και διακοπής λειτουργίας κατά την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων) από τις μετρώμενες τιμές, αφού αφαιρεθεί η τιμή του διαστήματος εμπιστοσύνης, το οποίο ορίζεται στο παράρτημα III σημείο 4. Οι μέσες ημερήσιες τιμές προσδιορίζονται από αυτές τις επιβεβαιωμένες μέσες τιμές.

Οι μέσες τιμές κατά την περίοδο δειγματοληψίας και, στην περίπτωση των περιοδικών μετρήσεων του HF, οι μέσες τιμές για το HF καθορίζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 10 παράγραφος 3.

Άρθρο 12

1. Εάν οι μετρήσεις δείξουν ότι σημειώθηκε υπέρβαση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται αμελλητί. Ο

συγκεκριμένος σταθμός δεν συνεχίζει να τροφοδοτείται με επικίνδυνα απόβλητα καθόσο χρόνο δεν πληροί τις οριακές τιμές εκπομπής, έως ότου η τροφοδότηση με τα εν λόγω απόβλητα επιτραπεί και πάλι από τις αρμόδιες αρχές.

2. Οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τη μέγιστη επιτρεπτή περίοδο για κάθε είδους τεχνικώς αναπόφευκτες διακοπές, διαταραχές ή βλάβες των συστημάτων καθαρισμού ή μέτρησης, κατά τη διάρκεια της οποίας οι συγκεντρώσεις στις απορρίψεις στην ατμόσφαιρα των ουσιών που υπόκεινται σε ρυθμίσεις μπορούν να υπερβαίνουν τις καθοριζόμενες οριακές τιμές εκπομπής. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει ο σταθμός να συνεχίζει την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των 4 συνεχών ωρών· επιπλέον, η σωρευτική διάρκεια λειτουργίας υπό τέτοιες συνθήκες στη διάρκεια ενός έτους πρέπει να είναι μικρότερη από 60 ώρες.

Στην περίπτωση βλάβης, ο φορέας λειτουργίας περιορίζει ή διακόπτει τη λειτουργία μόλις τούτο καταστεί εφικτό, έως ότου αποκατασταθεί η βλάβη. Στους σταθμούς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3, διακόπτεται η τροφοδότηση επικίνδυνων αποβλήτων.

Η συνολική περιεκτικότητα των απορρίψεων σε σκόνη δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να υπερβαίνει τα 150 mg/m³ κατά μέσο όρο ανά ημίωρο· επιπλέον, δεν πρέπει να γίνεται υπέρβαση της οριακής τιμής εκπομπής του καθορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 2 και παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο 2. Όλες οι άλλες προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 πρέπει να πληρούνται.

Άρθρο 13

1. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στους υπάρχοντες σταθμούς αποτέφρωσης εντός τριών ετών και έξι μηνών από την ημερομηνία του άρθρου 18 παράγραφος 1.

2. Ωστόσο, ο φορέας λειτουργίας μπορεί να κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, ότι ο υφιστάμενος σταθμός αποτέφρωσης δεν θα λειτουργήσει περισσότερο από 20 000 ώρες, επί περίοδο το πολύ πέντε ετών από την ημερομηνία της κοινοποίησης εκ μέρους του φορέα λειτουργίας, πριν παύσει οριστικά η λειτουργία του. Σε αυτήν την περίπτωση, δεν ισχύει η παράγραφος 1.

Άρθρο 14

Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2000, και υπό το πρίσμα, ιδίως, των αναμενόμενων τεχνολογικών εξελίξεων, της κτηθείσας πείρας από τη λειτουργία των σταθμών αποτέφρωσης και των περιβαλλοντικών απαιτήσεων, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση, βασισμένη στην πείρα από την εφαρμογή της οδηγίας και στην πρόοδο των τεχνικών ελέγχου των εκπομπών, η οποία θα συνοδεύεται από προτάσεις για την αναθεώρηση των οριακών τιμών εκπομπής και των σχετικών διατάξεων που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

Οποιοσδήποτε οριακές τιμές εκπομπής καθοριστούν μετά την αναθεώρηση αυτή, δεν θα εφαρμοστούν στους υπάρχοντες σταθμούς αποτέφρωσης, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 15

Η Επιτροπή εγκρίνει, με τη διαδικασία του άρθρου 16, τις τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή των διατάξεων των άρθρων 10, 11 και 12 και των παραρτημάτων I, II και III στην τεχνική πρόοδο.

Άρθρο 16

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των ληπτών μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα ληπτέα μέτρα. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης στο Συμβούλιο, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν το

Συμβούλιο έχει απορρίψει τα εν λόγω μέτρα με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 17

Οι εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας συντάσσονται με τη διαδικασία του άρθρου 5 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ. Η πρώτη έκθεση καλύπτει την πρώτη πλήρη τριετία από την έναρξη της ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1996. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα κείμενα των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στο πεδίο που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 20

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. MERKEL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑΣ ΓΙΑ ΔΙΟΞΙΝΕΣ ΚΑΙ ΔΙΒΕΝΖΟΦΟΥΡΑΝΙΑ

Για τον προσδιορισμό της συνολικής τιμής, όπως ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, οι κατά μάζα συγκεντρώσεις των ακόλουθων διοξινών και διβενζοφουρανίων πρέπει να πολλαπλασιάζονται επί τους ακόλουθους συντελεστές ισοδυναμίας προ της αθροίσεως (χρησιμοποιείται η έννοια της τοξικής ισοδυναμίας)

		Συντελεστής τοξικής ισοδυναμίας
2,3,7,8	— Τετραχλωροδιβενζοδιοξίνη (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Πενταχλωροδιβενζοδιοξίνη (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Επταχλωροδιβενζοδιοξίνη (HpCDD)	0,01
	— Οκταχλωροδιβενζοφουράνιο (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Τετραχλωροδιβενζοφουράνιο (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
	— Οκταχλωροδιβενζοφουράνιο (OCDF)	0,001

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΚΠΟΜΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Η οριακή ή κατευθυντήρια τιμή για κάθε σημαντικό ρύπο και το μονοξείδιο του άνθρακα στα καυσαέρια που παράγονται από τη συναποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων πρέπει να υπολογίζεται ως εξής:

$$\frac{V_{\text{απόβλητο}} \times C_{\text{απόβλητο}} + V_{\text{διαδικασία}} \times C_{\text{διαδικασία}}}{V_{\text{απόβλητο}} + V_{\text{διαδικασία}}} = C$$

$V_{\text{απόβλητο}}$: ο όγκος των καυσαερίων που παράγονται από την αποτέφρωση μόνον επικίνδυνων αποβλήτων και καθορίζεται από το απόβλητο με τη χαμηλότερη θερμογόνο δύναμη που ορίζεται στην άδεια και ανάγεται στις συνθήκες που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

Εάν η θερμότητα που εκλύεται από την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων δεν υπερβαίνει το 10 % της συνολικής θερμότητας που εκλύεται στο σταθμό, το $V_{\text{απόβλητο}}$ πρέπει να υπολογίζεται βάσει μιας θεωρητικής ποσότητας αποβλήτων η οποία αποτεφρωνόμενη, θα οδηγούσε σε έκλυση θερμότητας ίση προς 10 % (η συνολική έκλυση θερμότητας είναι σταθερή).

$C_{\text{απόβλητο}}$: οι οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται για σταθμούς που προορίζονται μόνο για την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων (τουλάχιστον οι οριακές τιμές εκπομπής και η κατευθυντήρια τιμή για τους ρύπους και το μονοξείδιο του άνθρακα, όπως ορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 6 παράγραφος 5).

$V_{\text{διαδικασία}}$: ο όγκος των καυσαερίων που παράγονται από τη διαδικασία του σταθμού καθώς και από την καύση των επιτρεπομένων καυσίμων που χρησιμοποιούνται συνήθως στο σταθμό (χωρίς τα επικίνδυνα απόβλητα) και καθορίζονται βάσει της περιεκτικότητας σε οξυγόνο στην οποία πρέπει να ανάγονται οι εκπομπές, όπως ορίζεται στους κοινοτικούς ή εθνικούς κανονισμούς. Ελλείψει κανονισμών για σταθμούς αυτού του είδους, πρέπει να χρησιμοποιείται η πραγματική περιεκτικότητα του καυσαερίου σε οξυγόνο, χωρίς να αραιώνεται με αέρα που δεν είναι απαραίτητος για τη διαδικασία της καύσης. Η αναγωγή σε άλλες συνθήκες ορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

$C_{\text{διαδικασία}}$: οι οριακές τιμές εκπομπής των σημαντικών ρύπων και του μονοξειδίου του άνθρακα στο καμινάειο των σταθμών οι οποίοι ανταποκρίνονται στις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν για τέτοιους σταθμούς όταν καίνε τα συνήθως επιτρεπόμενα καύσιμα (χωρίς επικίνδυνα απόβλητα). Ελλείψει τέτοιων κανονισμών, χρησιμοποιούνται οι οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται στην άδεια. Ελλείψει σχετικών τιμών στην άδεια, χρησιμοποιούνται οι πραγματικές συγκεντρώσεις κατά μάζα.

C: η συνολική οριακή τιμή εκπομπής ή ενδεικτική τιμή για το CO και τους σημαντικούς ρύπους που αντικαθιστά τις οριακές τιμές εκπομπής και την κατευθυντήρια τιμή όπως ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 και στο άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2. Η συνολική περιεκτικότητα σε οξυγόνο για την αντικατάσταση της περιεκτικότητας σε οξυγόνο για την αναγωγή που αναφέρεται στα άρθρα 6 και 7 υπολογίζεται βάσει της παραπάνω περιεκτικότητας, τηρουμένων των μερικών όγκων.

Δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ρυπογόνες ουσίες και το CO που δεν προέρχονται απευθείας από την καύση επικίνδυνων αποβλήτων ή από καύσιμες ύλες (π.χ. από υλικά τα οποία είναι απαραίτητα για την παραγωγή ή από προϊόντα), καθώς και το CO το οποίο δημιουργείται απευθείας από αποτέφρωση, εάν:

- οι υψηλότερες συγκεντρώσεις CO στο αέριο της καύσης απαιτούνται για τη διαδικασία παραγωγής και
- στο $C_{\text{απόβλητο}}$ (κατά τον ανώτερο ορισμό) η τιμή για διοξείνους και φουράνια τηρείται.

Σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τα επικίνδυνα απόβλητα που μπορούν να συναποτεφρώνονται, η συνολική οριακή τιμή εκπομπής (C) πρέπει να υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε να μειώνονται στο ελάχιστο οι εκπομπές στο περιβάλλον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ

1. Οι μετρήσεις για τον προσδιορισμό των συγκεντρώσεων ατμοσφαιρικών ρύπων σε αεριαγωγούς πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικές.
2. Η δειγματοληψία και η ανάλυση όλων των ρύπων, συμπεριλαμβανομένων των διοξινών και των φουρανίων, καθώς και οι μέθοδοι μέτρησης αναφοράς για τη βαθμονόμηση των αυτομάτων συστημάτων μέτρησης, πρέπει να διεξάγονται όπως ορίζεται από το πρότυπο CEN που καταρτίζονται βάσει εντολής της Επιτροπής. Εν αναμονή της κατάρτισης των προτύπων CEN, ισχύουν τα εθνικά πρότυπα.
3. Η διαδικασία παρακολούθησης των διοξινών και των φουρανίων μπορεί να επιτρέπεται μόνον αν το όριο ανίχνευσης για τη δειγματοληψία και την ανάλυση των επιμέρους διοξινών και φουρανίων είναι αρκετά χαμηλό, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα εξαγωγής ουσιαστικού αποτελέσματος σε όρους ισοδύναμης τοξικότητας.

4. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95 % που καθορίζονται στις οριακές τιμές εκπομπής δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά των οριακών τιμών εκπομπής:

Μονοξείδιο του άνθρακα (άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο α))	10 %
Διοξείδιο του θείου (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 5)	20 %
Ολική σκόνη (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 1)	30 %
Ολικός οργανικός άνθρακας (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 2)	30 %
Υδροχλώριο (άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο 3)	40 %